

Ateşli silâhlar ve bıçaklar hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilâm : 15 . VII . 1953 - Sayı : 8458)

No.
6136

Kabul tarihi
10 . VII . 1953

MADDE 1. — Ateşli silâhlarla mermilerinin ve bıçakların memlekete sokulması, imali, satılması, satın alınması, taşınması veya bulundurulması bu kanun hükümlerine tâbidir.

MADDE 2. — 4374 sayılı Kanunun ikinci maddesinin (d) bendi hükmü mahfuz kalmak üzere, ateşli silâhlarla bunlara ait mermilerin ve dördüncü maddede imali menolunan bıçakların memlekete sokulması yasaktır.

MADDE 3. — Memleket içinde ateşli silâhlarla mermilerinin imali 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunların hükümlerine tâbidir.

MADDE 4. — Memleket içinde kama, hançer, saldıрма, şışli baston, sustalı çakı ve benzerleriyle sivri uçlu ve oluklu bıçakların imali memnudur.

Bunlardan, bir sanat veya meslekin icrası için kullanılması zaruri bulunanların imaline zabıtaca müsaade edilir ve bunlar zabıtaca damgalanmadıkça satışa çıkarılamaz.

Munhasıran spor ve avda kullanılan ateşli silâhlarla bunların mermileri ve ev levazimatından olan yahut tababet ve sanayide veya ziraatte kullanılan bıçaklarla benzerleri bu kanun hükümlerine tâbi değildirler.

MADDE 5. — Yukardaki maddelerde ithali ve imali menedilen bıçakların satılması, satın alınması, taşınması ve bulundurulması memnudur.

Bir sanat veya meslekin icrası için kullanılmasına zabıtaca müsaade verilen bıçaklar bu memnuiyetin dışındadırlar.

MADDE 6. — Ateşli silâhlarla mermilerinin yedinci ve sekizinci maddelerde yazılı istisnalar dışında memlekette satılması yasaktır.

MADDE 7. — Ateşli silâhları ancak:

1. Hususi kanunlarına göre silâh taşıma salâhiyetini haiz olanlar;
2. İcra Vekilleri Heyeti kararıyla silâh taşıyabileceklerine karar verilen Devlet, belediye, özel idare ve İktisadi Devlet Teşekkülleri memur ve hizmetlileri;
3. İçişleri Vekâletince tesbit ve tâyin edilecek esaslar dairesinde vali veya kaymakamlar tarafından verilecek izin vesikasını alanlar taşıyabilir veya bulundurabilir.

Ateşli silâhın munhasıran mesken veya iş yerinde bulundurulması maksadıyla yapılan talep üzerine ciddî bir mahzur yok ise izin vesikası verilmesi mecburidir. Bu vesika ateşli silâhın bulundurulmasını tazammun edip taşımaya cevaz vermez.

Ateşli silâhla işlenen cürümlerden biri ile mahkûm olanlara hiçbir suretle ateşli silâh taşıma veya bulundurma izni verilemez.

Mesken veya iş yerinde ateşli silâh bulundurma için verilen izin vesikası harca tâbi değildir.

MADDE 8. — Lüzum görülen mıntakalarda Vekiller Heyeti kararıyla valiler

tarafından halka silâh bulundurma ve taşıma müsaadesi verilebileceği gibi toplu silâh aranması da yapılabilir.

MADDE 9. — Ateşli silâh taşımak müsaadesini haiz olanlar, bu silâhları resmî ruhsatı haiz bulunanlardan başkasına satamayacakları gibi muvakkaten de olsa başkalarına veremezler.

Silâh bulundurma ve taşıma ruhsatını haiz olan kimsenin bu silâhla suç işlemesi veya silâhın muhafazasındaki ihmal ve kusuru neticesi başkaları tarafından bir suç işlenmesi veya intihar ve intihara teşebbüs edilmesi hallerinde silâh vesikası geriye alınır ve bir daha silâh bulundurma ve taşıma izni verilmez.

MADDE 10. — Adli mercilerce müsaaderesine karar verilen veya zabıtaca her hangi bir suretle ele geçirilen ateşli silâhlarla mermiler ve bıçaklar ayniyat makbuzu mukabilinde Millî Savunma Vekâleti emrine verilir.

MADDE 11. — Hâtıra teşkil eden veya antika olan ateşli silâhlarla bıçakların bulundurulmasına izin verilmesi mecburidir.

Hâtıra teşkil eden ateşli silâhlarla bıçaklar için verilen izin bunların yalnız sahibine bırakılmasına veya nakline müsaadeyi tazammun edip üstte taşınmasına cevaz vermez. Antika olan ateşli silâhlarla bıçakların izin vesikalariyle birlikte satışı serbesttir. İstiyenler vesikalarını değiştirebilirler.

MADDE 12. — Her kim, bu kanunun şümülüne giren ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri memlekete sokar, sokmaya teşebbüs eder veya bunların memlekete sokulmasına tavassut eder veya bunları 3763, 4374 ve 5591 sayılı kanunların hükümleri dışında memlekette imal eder veya bu suretle memlekete sokulmuş veya memlekette imal edilmiş olan ateşli silâhları bir yerden diğer bir yere nakleder veya yollar veya nakletmeye bilerek tavassut ederse Ceza Kanununda daha ağır hükümler mevcut olmadığı takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis olunur ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezası alınır.

MADDE 13. — Bu kanun hükümlerine muhalif olarak ateşli silâhlarla bunlara ait mermileri satanlar, satmaya tavassut edenler, satın alanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis ve 200 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

MADDE 14. — Herkim, bu kanun hükümlerine muhalif olarak 4 ncü maddede yazılı olan bıçak ve benzerlerini memlekete sokar, sokmaya teşebbüs eder veya bunların memlekete sokulmasına tavassut eder veya bunları memlekette imal eder veya bir yerden diğer bir yere nakleder veya yollar veya nakletmeye bilerek tavassut ederse altı aydan iki yıla kadar hapis ve 500 liradan 5 000 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 15. — Bu kanun hükümlerine muhalif olarak 4 ncü maddede yazılı olan bıçak ve benzerlerini satanlar, satmaya tavassut edenler, satın alanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında üç aydan bir yıla kadar hapis ve 100 liradan 1 000 liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Zabıtaca imaline müsaade edilen bıçak ve benzerlerini kullanma maksadı dışında satanlar, satmaya tavassut edenler, satın alanlar, taşıyanlar veya bulunduranlar hakkında da aynı ceza hükmolunur.

MADDE 16.— Bu kanunun şümülüne giren maddelerin ithali hususunda 1518 sayılı Kanunla ek ve tadillerinin bu kanuna aykırı olmayan hükümleri mahfuzdur.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanunun gümülüne giren ateşli silâhlarla mermi-lerini müsaadesiz ellerinde bulunduranlardan kanunun meriyete girdiği tarihten itibaren altı ay içinde taşıma veya bulundurma için izin vesikası almıyanlar veya izin vesikasını haiz olanlara devretmiyenler veya kendilerine izin vesikası verilmiyenler bu silâh ve mermileri makbuz mukabilinde zabıta makamlarına teslim mecburdurlar.

2637 sayılı kanun hükümlerine tevfiakan izin vesikası verilmiş olup da müddetleri henüz bitmemiş olanlar bu kanunun meriyete girdiği tarihten itibaren yukarıdaki müddet içinde izin almadıkları veya kendilerine vesika verilmediği takdirde ellerindeki vesikalar hükümsüzdür.

GEÇİCİ MADDE 2. — Her nevi bıçak imal ve satışını mütat meslek ve sanat ittihaz etmiş olanlar, ellerinde bu kanuna göre menedilmiş bıçak ve benzerleri bulunduğu takdirde, bunları Hükümetçe tesbit edilecek müddet zarfında bir beyanname ile mahallin en büyük mülkiye âmirine bildirmeye mecburdurlar.

Bunlardan 4 ncü maddenin ikinci fıkrasında gösterilen işlerde kullanılmaya elverişli olanlar damgalanarak sahibine iade olunur ve diğerleri maliyet bedelleri ödenerek teslim alınır.

Yukarıki fıkra hükmü mahfuz kalmak üzere ellerinde bu kanunla menedilen bıçak ve benzerlerini bulunduranlar bu kanunun meriyete girdiği tarihten itibaren altı ay içinde mahallî zabıta makamlarına teslim mecburdurlar.

GEÇİCİ MADDE 3. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte meslek ve sanat erbabı tarafından kullanılmakta olup 4 ncü maddede imali izne bağlı olan bıçaklar ilgililerin üç ay içinde müracaatı üzerine mahallî zâbitaca damgalanır.

MADDE 17. — Bu kanun 15 Ağustos 1953 tarihinden itibaren mer'idir.

MADDE 18. — Bu kanunu İcra Vekilleri Heyeti yürütür.

14 Temmuz 1953

<i>Riyaseti Cumhura yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	11 . VII . 1953 ve 1/264
<i>Bu kanunun ilânının Başvekâlete bildirildiğine dair Riyaseti Cumhurdan gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	14 . VII . 1953 ve 4/322
<i>Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa
	:	10 266
	:	22 453
	:	24 29:31,31:34,35:37,64:71,72:86,148:455,456,502:513

[Birleşim : 99,100,105,106 — 211 sıra sayılı Basmayazı 99 ncü Birleşim Tutanağına bağlıdır.]